

SKOLRESAN

Äntligen hade dagen kommit! Emma och hennes klasskompisar är på väg på den efterlängtade skolresan. Hela året har de sålt korv och kakor för att kunna åka till Stockholm och gå på Grönalund. De ska stanna i Uppsala och titta på gravhögar. Fröken Sofia har bestämt att de ska äta sin matsäck där innan de fortsätter. Emma riktigt känner hur bra dagen kommer att bli!

De åker med parallellklassen och där går Martin! Emma har varit kär i Martin sen halloweendiscot i höstas och tror, TROR att han kanske tycker om henne. Han brukar ofta putta på henne i korridoren när de ska gå till matan. Eller kasta sudd på henne under mattelektionen.

Just det är egentligen inte så roligt, men det är så pojkar gör när de är intresserade, det har Emmas storasyster Philippa berättat och Philippa borde veta. Hon är tre år äldre än Emma, har smink i skolan och pratar jämt om än den ena, än den andra killen som hon är ihop med.

Men Emma bryr sig inte så mycket om det där för när det är dags att åka hem ifrån skolan då brukar Martin cykla ikapp henne och då är han snäll. Pratar om den dryga gymna läraren som tvingar dem att ha idrott ute fast det regnar. Eller så kan han frågar Emma om vad hon tycker bäst om för tv serier.

Och han har frågat om de kunde skriva på både Instagram och Kik. Att hon är kär i Martin är en hemlis, bara hennes bästa kompis Lovisa vet. Och Evelina. Men sen vet ingen.

"Emma, tänker du åka Insane?" frågar Lovisa som sitter bredvid henne.

"Mmm... Om Martin gör det" svarar Emma drömmande och tittar ut genom fönstret.

Längre bak i bussen skriker killarna för någon har slängt iväg en keps.

"Gud vad de stimmar!" säger Lovisa och himlar med ögonen.

"Ja", håller Emma med, "jag sa att vi inte skulle ha satt oss så långt bak. Det blir alltid så stimmigt där."

"Äh! Vi är på skolresa, klart vi måste sitta där killarna är. Eller hur?"

Lovisa puttar Emma i sidan med armbågen.

Jo, det är klart. Hon vill naturligtvis sitta i närheten av Martin, men det hade varit ganska skönt att sitta längre fram, i närheten av Sofia och Calles mamma som följer med som klassförelärd.

Emma känner att hon är lite trött trots allt. Kvällen innan hade hon svårt att sova. Hon låg vaken och tänkte på hur det skulle bli på Grönan. När mamma gick och la sig klockan elva hade Emma inte somnat ännu.

I Uppsala är killarna om möjligt ännu vildare. De springer runt och jagar varandra trots att Sofia säger åt dem gång på gång. De är faktiskt rätt roliga och tjejerna tittar mer på dem än på Sofia som försöker berätta om garavarna. Tillslut har i alla fall alla ätit, kissat och bussen rullar ut på vägen igen. Dagen på Grönalund blir exakt så rolig som Emma hade hoppats. Martin och hans bästis Robin håller ihop med Emma och Lovisa hela tiden. De åker Insane, Eclips, Jetline, Katapulten, ALLT!

Köerna är korta och de springer ifrån attraktion till attraktion.

När klockan är tio och det är återsamling utanför grindarna är Emma helt slut! Lycklig men så trött att hon knappt orkar ta sig tillbaka till bussen. Hon dimper tungt ner på sitt säte och lutar huvudet mot fönstret. Runt omkring henne pratar och stojas kompisarna. Alla vill berätta vad de gjort och visa bilderna som man tagit. Lovisa tar fram telefonen och öppnar Instagram. Hon visar Emma alla uppdateringar som gjorts under kvällen. Någon har tagit kort i Lustiga huset, två tjejer i klassen har sett en kändis och fotat henne när hon köper glass med sin lille son.

Emma tittar slött och orkar inte bry sig riktigt. Hon och Lovisa har också lagt ut bilder under dagen. Mest nöjd är hon över bilden som Martin tog när han och Emma åkte Kärlekstunneln. Hon vill frågar Lovisa om Martin lagt ut den men Lovisa hänger ut ifrån sätet och skrattar tillsammans med killarna som sitter bakom. Emma är trött och när busschauffören släcker ner bussen dröjer det inte länge innan hon sover.

När bussen stannar på parkeringen utanför skolan är klockan mycket. Det är mörkt ute och de föräldrar som ska hämta står och trampar bredvid sina bilar. De vill hem och lägga sig, de flesta av dem ska upp tidigt till jobbet imorgon. Eleverna har sovmorgon till klockan nio och Emmas morfar ska komma och hålla henne sällskap på morgonen.

Emma ser att pappa står och väntar på henne utanför bussdörren. Nu är det lugnare, alla är trötta efter bussfärden och man säger inte så mycket mer än hejdå, vi ses till varandra. Lovisa har redan åkt med sin mamma när Emma kliver ut ur bussen.

"Hej, gumman!" Har det gått bra? frågar pappa och hjälper Emma bort till bilen.

Hon är så trött att hon nästan inte märker hur de kommer hem eller att pappa leder henne upp för trappan. Det dröjer inte många sekunder innan Emma sover igen.

Nästa dag väcker mamma henne innan hon åker till jobbet. Emma tar telefonen som ligger bredvid sängen och tittar hur mycket klockan är. Halv åtta. Bra, då har hon gott om tid på sig. Hon ska passa på och titta om Martin har lagt ut kortet ifrån Kärlekstunneln än.

Emma öppnar Instagram och väntar på att den ska uppdatera. Hon ser att det är många som har knäppt kort på bussen, det är lite suddiga kort men man ser ändå tydligt vad de föreställer.

Hon skrattar åt Jonas som gör en grimas med hela ansiktet. Men, så kommer det upp en notis om att hon har taggats i ett kort som hon inte känner igen.

Robin har knäppt på henne när hon sover! Emma skäms. Hon har munnen öppen och kortet är taget ur en hemsk vinkel. Man ser upp i näsan och det ser ut som hon har tre hakor. Fy!

Och det kortet har han lagt ut utan att fråga henne om han fick. Knäppt på henne när hon inte visste om det. Tårarna rinner på Emma, många av kompisarna har gått in och gillat kortet. Flera har skrivit taskiga kommentarer också. Hon kastar ifrån sig telefonen i sängen, hon skäms så att hon vill dö!

Hur kunde Robin vara så taskig! Och Martin som har sett kortet, vad ska han tycka nu?

Det här skulle ju bli hennes bästa dag.

Emma tar telefonen igen, hon ska minsann skriva...

-Till Lovisa och fråga varför hon inte hjälpt Emma.

-Till mamma och berätta vad som hänt.

-Något taskigt åt Robin på Kik, som hämnd för det han gjort.

